

Sygn. akt II Cz 526/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wierzyciela P. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 lutego 2014 r., sygn.. akt I Co 58/14

w sprawie przy udziale P. O.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

p o s t a n o w i a:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od wierzyciela na rzecz P. O. 60 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 lutego 2014 r., Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela P. S. o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika S. O., tj. P. O.. Sąd wskazał, iż wierzyciel został wezwany do złożenia w terminie dwutygodniowym odpisu aktu małżeństwa dłużnika, jednakże – mimo dwukrotnego awizowania – nie podjął wezwania, które zostało uznane za skutecznie doręczone w dniu 10 lutego 2014 r. i w określonym terminie tego aktu nie złożył. Mając na uwadze, że potwierdzeniem stanu cywilnego jest odpis aktu małżeństwa, a wierzyciel owego braku nie uzupełnił, w ocenie Sądu, brak było podstaw do uwzględnienia jego wniosku.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wierzyciel P. S., wnosząc o jego uchylenie, podniósł, iż nie otrzymał z Sądu jakiegokolwiek awiza, zaś informację o wydanym postanowieniu uzyskał dopiero w dniu 6 marca 2014 r., od Komornika Sądowego – J. P.. W ocenie skarżącego, świadczy to o tym, że nie można przypisać mu jakiegokolwiek winy w przedmiocie nie odebrania w dwutygodniowym terminie rzeczony przesyłki pocztowej, zaś zażalenie jest uzasadnione złożonym oświadczeniem wierzyciela o nieotrzymaniu jakiegokolwiek przesyłki.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie podlega uwzględnieniu. Wskazać bowiem należy, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął fikcję doręczenia przedmiotowego wezwania. Przepisy art. 139 kpc i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1350, § 6 – 11) określają szczególny tryb doręczania pisma sądowego przez jego złożenie w urzędzie pocztowym, wyznaczając m. in. dla odbiorcy termin odbioru pisma. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, datą doręczenia korespondencji niepodjętej w terminie jest data,

w której bezskutecznie upłynął termin do odbioru złożonego pisma. Jest to wprawdzie fikcja doręczenia, ale fikcja prawnie skuteczna, tzn. pociągająca za sobą wszelkie skutki doręczenia. Pozostawienie zatem zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 kpc uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, iż dotarło ono do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykle. Jak wynika z akt sprawy, przesyłka sądowa zawierająca wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, została nadana na adres wierzyciela, który sam wskazał we wniosku, brak zatem podstaw do przyjęcia, że miała miejsce pomyłka. Przesyłka ta była awizowana w dniach 24 stycznia i 1 lutego 2014 roku, zatem zgodnie z zasadami określonymi w powołanych przepisach. Skarżący przy tym w żaden sposób nie wykazał, aby czynność doręczenia była wadliwa. W szczególności za niewystarczające należy uznać, jego oświadczenie o braku otrzymania jakiegokolwiek przesyłki z Sądu, które nie zostało w żaden sposób udowodnione, a nawet uprawdopodobnione. W świetle wskazanych okoliczności, Sąd Rejonowy słusznie przyjął więc fikcję doręczenia wezwania i zasadnie, wobec nieusunięcia stwierdzonych uchybień w terminie, oddalił wniosek. Wierzyciel wnosząc o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, jak wynika z treści art. 787 kpc, oraz art. 3 i 4 ustawy z 29 września 1986 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r., nr 212, poz. 1264) jest zobowiązany wykazać m.in. czy osobę wskazaną we wniosku łączył związek małżeński z dłużnikiem w chwili wydania tytułu egzekucyjnego, a nadto czy pozostaje ona w tym związku w czasie postępowania klauzulowego. Brak bowiem spełnienia tej przesłanki wyklucza uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika.

Zatem wobec prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i braku jego skutecznego podważenia przez zarzuty zażalenie, zażalenie to, jako nieuzasadnione, nie mogło podlegać uwzględnieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 zd. 1 i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w pkt I postanowienia. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego wydano w oparciu o przepis art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 kpc oraz art. 13 § 2 kpc.